

ikke vil kunne bringes til det forønskede Resultat ved de Enkeltes Bestræbelser, naar ikke Alle forene sig derom. Det nytter meget lidt eller aldeles Intet; hvad Beboere af enkelte Gaarde eller enkelte Byer gjøre i denne Henseende, naar ikke Nabøerne gjøre det Samme. Hvis dette ikke skeer, vil det Arbejde, den Enkelte anvender derpaa, være aldeles spildt. Det vilde derfor vistnok ogsaa have været aldeles urigtigt, hvis Indenrigsministeriet efter det betydelige Omfang, som Ødelæggelserne ved Insecter i de senere Aar have faaet, ikke havde henvendt sin Opmærksomhed derpaa, og jeg troer, man skylder den ærede Minister Tak, fordi han har taget denne Sag under Overveielse, og han maa derfor vistnok, nu da han har gjort det, ogsaa være berettiget til at vente her at finde Imødekønnen. Skulde det ikke blive Tilfældet, saa troer jeg, at det i en meget høi Grad vilde skade Sagen. Naar Folkethinget nemlig, istedetfor at imødekønnen Ministeren, vil paa en Maade misbillige hans Handlemåde i denne Sag, ved at negte ham den ubetydelige Sum, der der til er begjært, da maa vistnok den Mening blive almindelig i Landet, at det ikke er en Sag, der er værd at henvende Opmærksomheden paa. Naar derimod Ministeriet antager sig Sagen, og Folkethinget bevilger Midlerne dertil, saa vil den almindelige Opmærksomhed blive henvendt paa denne Sag, og kun paa denne Maade troer jeg den kan blive bragt til et forønsket Resultat. Det her vistnok aldrig falder den ærede Minister ind, at der skulde udrettes noget Stort ved Ødelæggelsen af de Udenborrelarver, som kunne indsamles for de 500 Rd., han har begjært; men den Omstændighed, at den ærede Minister har anseet Sagen for vigtig nok til

at henvende Opmærksomheden derpaa, i Forening med, at Folkethinget bevilger Penge dertil, vil vække Opmærksomheden for Sagen rundt omkring i Landet, og vil foranledige en almindelig Bestræbelse for at udrydde disse skadelige Insecter, og kun derved vil der kunne vindes Noget. Naar der saaledes gjøres en Bestræbelse med denne Sag, og Landboerne blive vant til selv at modarbejde dette Onde, saa troer jeg man kan være temmelig sikker paa, at den altid mere og mere vil finde Anerkjendelse. Det vil da ikke alene blive klart for Landboerne, at de derved opnaaer en indirekte Fordel, forsaavidt de derved afværge den Skade, de ellers kunde være udsatte for, men man vil ogsaa komme til at erfare, at de indsamlede Udenborrer og Larver paa forskjellig Maade kunne have deres Nytte, deels som Føde for forskjellige Kreaturer og deels som Gødningemiddel; og endelig vil man derved ogsaa gjøres opmærksom paa, at man paa andre Maader kan virke til Opnaaelsen af det samme Niemed, nemlig ved at frede om de Dyr, der saameget bidrage til at ødelægge de Insecter, som foranledige Skade. Jeg vilde have anseet det for meget ønskeligt, om den ærede Minister havde forlangt en meget større Sum til Opnaaelsen af dette Niemed. Det er nemlig bekendt, at det ikke alene er Udenborrerne, som i de senere Aar have foranlediget en stor Ødelæggelse, men der er ogsaa paa mange Steeder i Landet foranlediget Ødelæggelse ved andre Insecter, og det er saa langt fra, at Landmændene kjende disse Insecter eller Anledningen til Ødelæggelserne, at de endog paa flere Steeder have antaget netop de Insecter, som ødelagde de skadelige Insecter, for at være dem, der selv foranledigede Skaden.